

[Holm.]

haft højere indtægter, så vil pensionsudgifterne vokse imod himlen. Det er slemt nok endda med udsigten til en stigning i antallet af pensionister på ca. 100.000 de næste 10 år. Vi nærmer os en million, og det vil sige $\frac{1}{5}$ af befolkningen. Og hvis vi realiserer de mange velmente forslag om sænkning af pensionsalderen, bliver der endnu flere, og så bliver der færre til at betale skatterne.

Det argument, at en indtægtsbestemt folkepension kan finansieres gennem særlige folkepensionsbidrag, gælder ad Wandsbek til, for hvem har i de forløbne år lagt mærke til, hvor stor en del af skattebetalingen der udgøres af folkepensionsbidraget? Ingen. Folkepensionsbidrag er ikke til at kende fra enhver anden form for skat. Derfor vil det komme til at virke som en skatteforhøjelse, hvis de store indkomster også skal have højere pension.

Det er ikke for at genere tjenestemændene, at venstre vil afskaffe de særlige tjenestemandspensioner, tværtimod. For tjenestemændene er det voldsomt ubehageligt, at man får en del af sin løn i form af et ubestemmeligt pensionsgodt, som ingen rigtig kender værdien af, bl. a. på grund af samordningsfradraget. Fremskridtsfolk har dygtigt udnyttet denne uklarhed til at indgive befolkningen det indtryk, at tjenestemændene i det skjulte får kæmpeforøring af det offentlige, som det stakkels arbejdende folk skal betale. Diskussionen om offentlige lønføring kan heller aldrig føres til ende, fordi pensionsgodet optræder som ubekendt.

Lad os dog nu skabe enklere og klarere tilstande, så vi kan få alle fantasiforestillinger og skumlerier manet i jorden. Hvad skatteyderne skal betale af pensioner skal være ens for alle. Derudover har jo især de velaflagte al muligheds for og lejlighed til at sikre sig yderligere. Vi skal ikke bruge ekstra ressourcer – eller det vi her taler om: penge – på dem, men vi skal selvfølgelig skattemæssigt behandle sådanne private pensionsordninger ligeligt, hvilket er en vigtig del af vort forslag.

Til gengæld mener vi, at det er nødvendigt at afskaffe den nuværende aftrapning af pensionen med stigende indkomst. Marginalskatten, dvs. skatten på den sidst tjente krone, skatten på ekstraindkomst, er blevet så tårnhøj, at en stigende del af befolkningen spørger sig selv, om det betaler sig at tage arbejde. Hvis man

derudover aftrapper store sociale ydelser såsom børnetilskud og alderspension med stigende indkomst, så bliver der især for de ældre tale om ren konfiskation, ja endog somme tider indtægtstab, når der tjenes en ekstraskilling.

Venstres forslag om deltidsbeskæftigelse henvender sig bl. a. til de ældregrupper, som måske ikke ønsker en fuld arbejdsdag, men gerne vil bevare en vis berøring med arbejdsmarkedet. Vi bør ikke forhindre eller afskrække nogen som helst fra at tjene en ekstra skilling, for derved er de pågældende jo med til at øge indkomstmassen til gavn for samfundet og skatteindtægterne. Hvis vi forhindrer flere og flere i at bruge deres erhvervssevne, så undergraver vi velfærdssamfundet. Det bedes alle socialdemokrater skrive sig bag øret, før de på internationale socialdemokratiske konferencer giver tilslutning til uovervejede tanker om sabbatar, lavere pensionsalder o. lign.

Hvad ægtefæller angår, er vi for en gangs skyld enige med VS, der ligesom venstre vil behandle hver person som et selvstændigt individ, uanset ægteskabelig status. Vi skal ikke have hr. Albertsen til at holde flere taler om, at gifte pensionister bør lade sig skille, og der bør i det hele taget ikke være noget, der afskrækker folk, heller ikke de ældre, fra at indrette sig som ægtefolk i fælles bolig.

Formanden:

Selv med respekt for en rask replik ser jeg meget nødig ordet »skrog« anvendt om folketingets medlemmer her i salen.

Ellemann-Jensen (V):

Det er hr. Glistrups modtagelse af venstres forslag, som kalder mig herop uden for ordførerrækken, for vi får jo her et skoleeksempel på en teknik, som hr. Glistrup har anvendt og med stor dygtighed har udbredt i sin gruppe, nemlig den, at hvis man ud fra en overfladisk gennemgang af en idé, en holdning, et forslag finder, at det er man enig i, så siger man ikke: vi er enige. Nej, man siger: de andre har vejret fremskridtsforår, de andre er enige med os. Hvis man stillede sig op og sagde, at 2 og 2 er 4, så ville man høre fra hr. Glistrup og dem, der har lært hans teknik i hans parti: der kan I høre, at fremskridtsforåret omsider er gået op for den pågældende, han er jo enig med os. Det er det, man i gamle dage kaldte for russi-